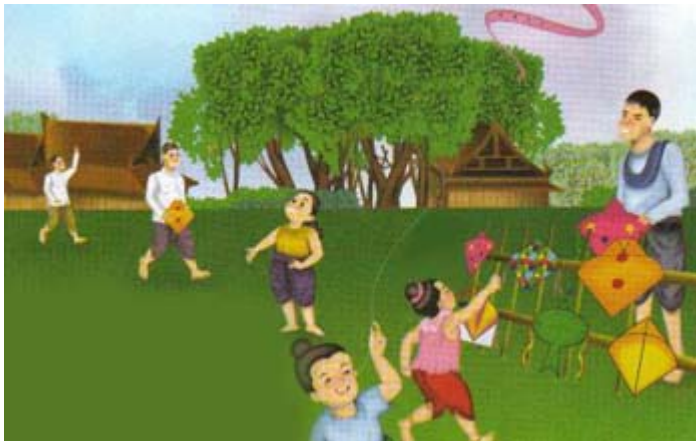

ว้าว...สงสัยไม่ใช่แค่กระดาษ!!...wow!!

นำเสนอเมื่อ : 3 พ.ย. 2552

ประวัติความเป็นมาของว้าวไทย

"ว้าว" สามารถทำขึ้นเองได้ง่ายๆ จากไม้ไผ่และกระดาษสา นิยมเล่นในทุกเพศทุกวัย
วิธีเล่นก็ง่ายเพียงให้ว้าวขึ้นไปปักปลายอยู่บนท้องฟ้าเป็นพ้อ ส่วนการเล่นว้าวเพื่อแข่งขัน
นิยมใช้ว้าวจุฬาและว้าวปักเปา คู่ปรับตลอดกาลของการต่อสู้กลางเวหาของไทย
เป็นว้าวที่มีชื่อเสียงที่สุดของชาติไทย อาจเรียกได้ว่าเป็นว้าวประจำชาติเลยทีเดียว มีลักษณะโดดเด่นกว่าชาติอื่นๆ
อย่างเห็นได้ชัด ทั้งรูปร่างและการเคลื่อนไหวในอากาศ ว้าวจุฬามีขนาดโตกว่าปักเปามากบางตัวยาวถึง 2 เมตร
มีลักษณะคล้ายดาวหางแต่ไม่มีหางผูกคอซุงที่อกจึงทำให้สายไปมาได้มีอาวุธคือ "จำปา"
เป็นไม้เหลาโค้งประกบติดสายป่าน ต่อจากซุงลงมา สำหรับเกี่ยวว้าวปักเปา
ส่วนว้าวปักเปามีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูนผูกคอที่ซุงอก และมีหางยาวไว้ถ่วงน้ำหนัก
ที่มุมด้านล่างของตัวว้าวมีอาวุธคือ "เหนียง" เป็นหวงป่านติดโตคอซุงลงมา เอาไว้มองตัวว้าวจุฬา

สำหรับการทำว้าวจุฬาและปักเป้านั้นต้องอาศัยฝีมือที่ประณีต มักนิยมใช้ไม้ไผ่สีสุกเท่านั้น
ในการทำโครงว้าวการคัดเลือกไม้ การตัดและเหลาไม้ การผูกว้าว แต่ละสำนักจะมีเคล็ดลับแตกต่างกันไป

คำว่า"**ว้าว**"เป็นคำที่คนไทยทุกชนชั้นทุกสมัยคุ้นเคยและสัมผัสมาตั้งแต่เด็กๆ ไม่ว่าจะเป็นประชาชน
ข้าราชการและพระมหากษัตริย์ แต่ในที่นี้ จะกล่าวถึง**ว้าวจุฬา-ปักเป้า** ซึ่งเป็นว้าวเอกลักษณ์ของไทย
ซึ่งแสดงถึงศิลปะและวัฒนธรรมของประเทศไทย ทั้งยังเป็นกีฬาประเภทหนึ่ง
ในสมัยโบราณที่พระมหากษัตริย์ของไทยในอดีต ทรงโปรดปรานและจัดให้มีการแข่งขันหน้าพระที่นั่งอีกด้วย

การเล่นว้าวในประเทศไทย มีมาตั้งแต่กรุงสุโขทัย(พ.ศ.๑๗๘๑-๑๙๘๑) คือสมัยของพ่อกรุงศรีอินทราทิตย์ (หรือพระร่วง)
ว้าวที่รู้จักกันมาก ได้แก่ "**ว้าวหงว**" หรือ"**ว้าวดุยดูย**" ซึ่งจะใช้ชักขึ้นในพิธี "แคลง" ทุกหนทุกแห่ง
เป็นความเชื่อของประชาชนในสมัยนั้นว่าเพื่อเป็นการเรียกลมหรือความโชคดีให้เกิดขึ้น จึงอาจกล่าวได้ว่า
"ว้าวหงว" เป็นว้าวที่เก่าแก่ที่สุดของไทย ในสมัยกรุงศรีอยุธยา (พ.ศ. ๑๘๙๓-๒๓๑๐) คำว่า "**ว้าวจุฬา**"
ปรากฏชื่อขึ้นในสมัยนี้ และยังสามารถช่วยในการรบได้อีกด้วย กล่าวคือ
ได้นำว้าวจุฬาขึ้นและผูกหมอกกระสุนดินดำโดยใช้ชานวนถ่วงเวลาและชักให้ข้ามไปในแดนของฝ่ายตรงข้าม
ทำให้เกิดระเบิดไฟไหม้ขึ้น ทหารฝ่ายอยุธยาจึงเข้าเมืองได้

สมัยแผ่นดินของพระพุทธเจ้าเสือซึ่งโปรดการชกมวยแล้วยังโปรดการเล่นว้าวและคว้าวจุฬาปักเป้ากับ
ข้าราชการเสมอๆ คำว่า "**ว้าวปักเป้า**"
จึงเป็นว้าวอีกชนิดหนึ่งที่ปรากฏขึ้นในสมัยนี้และเป็นที่รู้จักกันแพร่หลายตั้งแต่นั้นมา

สมัยรัตนโกสินทร์ ในราชวงศ์จักรี พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงโปรดการแข่งขันว้าวจุฬา-ปักเป้ามาก
จัดการแข่งขันกลางแจ้ง (ทองสนามหลวงในปัจจุบัน) เป็นที่สนุกสนานเมื่อเวลาที่ว้าวสายใดชนะพระองค์
ก็ทรงโปรดพระราชทานถ้วยรางวัลให้การแข่งขันเริ่มมีมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๙ เป็นต้นมา
โดยพระองค์เสด็จเป็นองค์ประธานในการแข่งขันเป็นประจำทุกปี จนสิ้นรัชสมัยของพระองค์ ฉะนั้นจึงจัดได้ว่าว้าวจุฬา-ปักเป้า
เป็นว้าวเอกลักษณ์ของชาติไทยชาติเดียวเท่านั้นที่สามารถนำมาเล่นใช้ต่อสู้กันได้

ในปัจจุบันได้จัดการแข่งขันว้าว "**จุฬา-ปักเป้า**" ขึ้นเป็นประจำของกีฬาไทย โดยใช้ชื่อว่า
"งานประเพณีกีฬาไทย" ที่ทองสนามหลวง ซึ่งจัดการแข่งขันกีฬาของไทย อาทิเช่น ตะกร้อ กระบี่กระบอง หมากรุก
และที่สำคัญคือ การแข่งขันว้าวจุฬา-ปักเป้า ซึ่งงานนี้จัดโดยสมาคมกีฬาไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
และยังได้รับความร่วมมือจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หน่วยงานของภาครัฐบาลและเอกชนอื่นๆ
รวมกันอีกด้วย

ขอบคุณที่มาข้อมูล sanooksky.50megs.com/

